

УДК 342.95(477)(045)

В. А. Дем'янчук

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ

Стаття присвячена комплексному дослідженню доктринальних підходів та практичних аспектів визначення форм реалізації антикорупційної політики у сучасному українському антикорупційному законодавстві. Розглянуто зміст основних форм реалізації антикорупційної політики, передбачених чинним законодавством. Запропонована системна класифікація форм реалізації антикорупційної політики сучасної правової держави.

Ключові слова: антикорупційна політика, форми реалізації антикорупційної політики, форма управлінської діяльності, корупція.

Постановка проблеми. Антикорупційна політика сучасної правової держави завжди реалізується в межах певних нормативно визначених функцій та повноважень конкретних суб'єктів протидії корупції, що впливає з фундаментального принципу єдності державної влади на основі спільних іманентних функцій держави, однією з яких, що забезпечує нормальну життєдіяльність соціуму в усіх сферах суспільних відносин, є антикорупційна функція.

При цьому варто зазначити, що повноваження суб'єктів реалізації антикорупційної політики держави не можуть існувати поза їх функцій, адже здійснення цих функцій є метою формально-юридичної регламентації відповідних повноважень у законодавчих актах, а тому саме функції, а не повноваження є підґрунтям для визначення форм і методів реалізації антикорупційної політики як засобів ефективного впливу на суспільні відносини з метою протидії будь-яким корупційним проявам в їх комплексному розумінні.

У той же час, здійснення державою антикорупційної функції є юридично і практично неможливим без нормативно-правової регламентації форм її реалізації, оскільки відповідно до ч. 2 ст. 6 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією України межах і відповідно до законів України [1].

Отже, діяльність будь-якого суб'єкта протидії корупції потребує обов'язкової нормативно-правової регламентації конкретних процедурних форм і практичних методів досягнення мети при здійсненні притаманних їм функцій за допомогою властивих їм повноважень, тобто форми реалізації антикорупційної політики поряд з відповідними методами наповнюють реальним організаційним та праксеологічним змістом функціональне призначення антикорупційної політики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню адміністративно-правової сутності та юридичного змісту антикорупційної політики як важливого напрямку державної політики і державного управління присвячені праці В. Б. Авер'янова, В. І. Андріяш, Г. В. Атаманчука, І. В. Валюшко, Л. В. Коваль, В. Я. Малиновського, Д. М. Овсянко та інших вчених.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Вивчення проблематики з окресленого питання дозволяє зробити висновок щодо відсутності у сучасних дослідженнях доктринального аналізу адміністративно-правового змісту

категорії «форма реалізації антикорупційної політики», системна класифікація таких форм та особливостей їх практичного втілення у повсякденному застосуванні норм чинного антикорупційного законодавства.

Формулювання цілей статті. Метою статті є визначення сучасних доктринальних підходів до інтерпретації поняття та юридичного змісту адміністративно-правової категорії «форма реалізації антикорупційної політики», а також проведення системної, комплексної класифікації тих форм, що передбачені нормами антикорупційного законодавства України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Словник іншомовних слів містить дев'ять визначень поняття «форма», з яких такими, що не мають спеціального значення і жодного відношення до суспільствознавчих наук можна визнати чотири: 1) зовнішній вигляд, зовнішнє окреслення; 2) устрій, структура чого-небудь, система організації чого-небудь; 3) встановлений зразок чого-небудь, шаблон; 4) видимість чого-небудь, формальність [2, с. 548-549]. Подібні етимологічні підходи загальнотеоретичного характеру отримали відображення і в інших академічних енциклопедіях та енциклопедичних словниках [3, с. 1440].

Аналізуючи запропоновані тлумачення, слід відзначити, що найбільш близьким до адміністративно-правової сфери є таке, що розуміє форму як устрій, структуру, організацію чого-небудь (тобто, будь-якого об'єкта дійсності, яким у загальному філософському значенні виступає і протидія корупції як юридично-управлінський процес, що фактично існує і виявляє здатність до активної дії вольового характеру).

У такому значенні поняття «форма реалізації антикорупційної політики» є близьким за сенсом до понять «організаційно-правова форма реалізації антикорупційної політики» та «форма управлінської діяльності з протидії корупції», адже йдеться саме про формально-організаційні аспекти реалізації антикорупційних функцій та повноважень, що обов'язково мають бути визначені законодавчо та здійснюватися відповідно до чітко регламентованих адміністративних процедур, тобто певною мірою виражають процесуально-процедурну складову комплексної реалізації функціонального призначення антикорупційної політики держави.

В адміністративно-правовому значенні, за слушним твердженням В. Я. Малиновського, поняття «форма управлінської діяльності» (у тому числі – в антикорупційній сфері) складається з актів та процедур управлінської діяльності, що застосовуються суб'єктами державного управління відповідно до законодавства і в межах повноважень [4, с. 421], а формою державного управління слід вважати будь-яке зовнішнє вираження конкретних однорідних дій державного органу, його структурних підрозділів та службових осіб, котрі здійснюються з метою реалізації функцій управління [4, с. 424].

Р. Ф. Васильєв відносить до форм управлінської діяльності такі: видання нормативних актів управління та їх застосування, встановлення норм права, застосування норм права, видання індивідуальних актів управління, видання адміністративних актів, видання актів управління, здійснення інших юридично значущих дій, правові акти, акти державного управління, організаційна робота, оперативно-організаційна робота, проведення безпосередніх організаційних заходів, здійснення громадсько-організаційної діяльності, здійснення матеріально-технічних дій, матеріально-технічні операції, цивільно-правові угоди, укладення договорів, засоби безпосереднього примусу тощо [5, с. 100].

Б. Н. Габричидзе вважає, що для правильного розуміння кожної адміністративно-управлінської форми необхідно комплексно враховувати чинники, без яких є неможливим саме поняття «форма управлінської діяльності», тобто слід говорити про

такі елементи, як видання чи прийняття акта, його характер, зміст і форму, які разом становлять поняття певної форми управлінської діяльності [6, с. 195]. Відповідно до цього теоретико-методологічного підходу форми управлінської діяльності вчений класифікує таким чином: а) видання нормативних актів управління; б) видання ненормативних (індивідуальних) актів; в) громадсько-організаційні дії чи діяльність організаційно-інструктивного характеру; г) здійснення матеріально-технічних дій. Подібна класифікація, на думку Б. Н. Габричидзе, хоча й носить певну умовність, але «чітко й найбільш повно відображає фактичний обсяг і види управлінської діяльності» [6, с. 200].

Вважаємо, що форми реалізації антикорупційної політики як певної встановленої у суспільстві моделі здійснення державного управління у сфері протидії корупції доцільно розглядати як комплексні категорії, що об'єднують вид публічно-владної діяльності та управлінські акти, що втілюють рішення і дії уповноважених суб'єктів протидії корупції, а тому досить сумнівною є інтерпретація, наприклад, нормативних актів управління та видання таких актів як окремих форм реалізації антикорупційної політики держави, адже два вказаних явища суспільно-правової дійсності складають єдину нормативну форму реалізації, що передбачає як наявність нормативних актів з питань протидії корупції, так і діяльність інститутів публічної влади з їх прийняття та забезпечення виконання і дотримання суб'єктами правових відносин – адресатами відповідних нормативних приписів.

Іншими словами, форми реалізації антикорупційної політики мають дихотомічну природу та являють собою діалектичну єдність як певного виду публічно-владної діяльності (внутрішній зміст форми), так і тих актів, якими ця діяльність забезпечується (зовнішнє вираження форми).

Виходячи з подібного концептуально-доктринального розуміння форми реалізації антикорупційної політики, можна визначити чотири основні форми, існування яких впливає з чинного антикорупційного законодавства: а) нормативно-правова форма; б) ненормативно-правова форма; в) організаційна форма; г) матеріально-технічна форма реалізації антикорупційної політики.

Нормативно-правова форма реалізації антикорупційної політики полягає у розробці та виданні нормативно-правових актів, що закріплюють загальні засади та конкретні заходи протидії корупції як негативному соціальному явищу.

Як відомо, в адміністративно-правовій літературі під нормативно-правовим актом розуміється письмовий офіційний документ, прийнятий (виданий) у відповідній формі правотворчим органом у межах його компетенції і спрямований на встановлення чи відміну правових норм [7, с. 7]. Доктринальне визначення нормативно-правового акта наразі відсутнє, незважаючи на неодноразові спроби його закріплення з 2001 р. [8; 9].

За таких обставин у сфері протидії корупції характерною ознакою є необхідність закріплення засадничих основ саме у формі законів як актів вищої юридичної сили, прийняття яких входить до виключної компетенції (крім легітимних та призначених відповідно до чинного законодавства референдумів) єдиного законодавчого органу – Верховної Ради України.

Особливе значення при цьому має Закон України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки» [10], який встановлює поточну модель антикорупційної політики України та є обов'язковим для усіх суб'єктів правових відносин.

Як нормативно-правові акти, антикорупційні закони мають такі основні ознаки: 1) приймаються лише органом законодавчої влади або населенням держави в порядку референдуму; 2) у межах своєї дії регулюють найважливіші суспільні відносини, що

зумовлює їх ефективність (до того ж, ст. 92 Конституції України [1] встановлює перелік питань, що регулюються виключно законами України, а отже певні сфери суспільних відносин визнаються законодавцем найбільш важливими); 3) мають вищу юридичну силу в системі нормативних актів країни; 4) мають загальний характер, а всі інші акти приймаються з метою конкретизації та деталізації їх положень (саме, виходячи з подібного розуміння ієрархії та співвідношення між нормативно-правовими актами різного рівня, було прийнято Постанову Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 265 «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки» [11], що є формою підзаконного розпорядчого забезпечення виконавчою гілкою влади Антикорупційної стратегії як акта вищої юридичної сили); 5) встановлюють загальнообов'язкові правила поведінки; 6) є стабільними нормативними актами; 7) мають відповідну структуру (організацію змісту, доцільне розміщення нормативних положень та правові атрибути); 8) є нормативними актами, що приймаються в особливому процесуальному порядку, який називається законодавчим процесом і складається з низки послідовних стадій (щодо законодавчого процесу слід зазначити, що його остання стадія полягає в офіційному опублікуванні закону, а набрання ним чинності пов'язано з моментом підписання, опублікування або іншим строком, вказаним у самому законі); 9) охороняються і гарантуються державою, яка забезпечує необхідні умови для їх виконання і застосовує заходи примусового характеру до суб'єктів, які не виконують або порушують їх вимоги; 10) приймаються відповідно до вимог логіки, стилю і мови, що сприяє однаковому і точному їх розумінню та застосуванню, підвищенню ефективності системи нормативних актів у цілому [12, с. 268].

Загальні засади предметно-змістовного співвідношення між базовими нормативно-правовими актами у сфері протидії корупції визначено у Постанові Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 265 «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки» [11]. Згідно положень зазначеного підзаконного акту, Антикорупційна стратегія визначає пріоритети державної антикорупційної політики до 2018 року, реалізація яких створить основу для подальших реформ у цій сфері, зокрема дасть змогу усунути одну з основних причин незадовільного стану справ у сфері антикорупційної політики в Україні, якою є фрагментарність і недосконалість законодавчої та інституційної антикорупційної інфраструктури.

Закон України «Про запобігання корупції» визначає засади формування, моніторингу, координації впровадження антикорупційної політики, залучення інститутів та організацій громадянського суспільства, представників бізнесу до цих процесів, регулює превентивну діяльність державного механізму, спрямовану на усунення можливостей та стимулів для корупційної поведінки як у публічному, так і приватному секторах, а також передбачає утворення Національного агентства з питань запобігання корупції як ключового елемента інституційного забезпечення державної антикорупційної політики.

Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України», а також зміни, що вносяться до кримінального законодавства зазначеним Законом та Законом України «Про запобігання корупції», створюють законодавчі підстави для кримінального переслідування найбільш небезпечних проявів корупції. Отже, як зазначається у документі, імплементація цих базових антикорупційних актів дасть можливість сформуванню системи запобігання та протидії корупції, що, в свою чергу, суттєво

зменшить гостроту проблеми корупції [11].

Іншою формою реалізації державної антикорупційної політики є ненормативно-правова, яка полягає у застосуванні норм антикорупційного законодавства суб'єктами протидії корупції шляхом видання відповідних правозастосовних актів (загальних та індивідуальних) та здійснення юридично значущих дій.

Так, органи виконавчої влади, які за своєю природою є основним суб'єктом правозастосування у державі, можуть здійснювати такі юридичні дії: видача дозволів, у тому числі – акредитація, атестація, сертифікація; реєстрація з веденням реєстрів, у тому числі легалізація суб'єктів; легалізація актів та верифікація; соціальні управлінські послуги [7, с. 11-12].

Крім того, в адміністративно-правовій літературі до ненормативно-правової форми також відносять укладання цивільно-правових договорів, подання обов'язкових звітів, застосування засобів безпосереднього примусу, участь органів влади як позивачів чи відповідачів у судах, встановлення загальнообов'язкових положень, правил, порядків, інструкцій, застосування економічних санкцій та заходів адміністративного примусу галузевого або відомчого характеру [4, с. 429].

У контексті реалізації антикорупційної політики слід окремо відзначити, що відповідно до п. 3 ст. 20 Закону України «Про запобігання корупції» спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування до 15 лютого кожного року подають до НАЗК інформацію, необхідну для підготовки національної доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики [13], і така інформація є за змістом та правовими наслідками обов'язковим звітом, а його підготовка та подання – прикладом здійснення ненормативно-правової форми реалізації державної антикорупційної політики.

Організаційна форма реалізації антикорупційної політики полягає у здійсненні різноманітних організаційних дій для забезпечення поточної, повсякденної функціональної діяльності суб'єктів протидії корупції як у середині державного органу, так і поза ним [14, с. 81]. Організаційна форма реалізації антикорупційної політики має яскраво виражену поточно-розпорядницьку спрямованість, регулюється нормами адміністративного права і втілюється у засіданнях, нарадах, семінарах та серед інших видів заходів.

Ще однією формою реалізації антикорупційної політики є матеріально-технічна, яка включає здійснення суб'єктами протидії корупції комплексу матеріально-технічних дій, що забезпечують безпосередньо саму діяльність з протидії корупції, не створюючи при цьому юридичного результату у нормативному чи ненормативному форматі, мають допоміжний (технічний, господарський) характер.

Матеріально-технічна форма реалізації антикорупційної політики передбачає такі основні матеріально-технічні операції, як діловодство та документування, а також матеріально-технічне забезпечення.

Документообіг, за слухним визначенням Л. В. Коваль, включає підготовку, обробку, зберігання, надання інформації, необхідної для видання актів управління, здійснення управлінських процедур, оформлення будь-яких службових документів, що юридично підтверджують певні факти або право на щось, складання планів, кошторисів, анкет, довідок службового характеру, ведення обліково-статистичної, картотечної роботи, архівів, діловодство (ведення канцелярських справ) [14, с. 82]. Іншими словами, документообіг забезпечує зовнішні зв'язки суб'єкта реалізації антикорупційної політики та внутрішні організаційні відносини між його структурними підрозділами.

Особливо важливе значення для ефективної реалізації антикорупційної політики має матеріально-технічне забезпечення суб'єктів протидії корупції та безпосередньо антикорупційних заходів, що здійснюються відповідними публічно-владними інституціями.

До матеріально-технічного забезпечення відносять такі дії господарсько-фінансових підрозділів суб'єктів реалізації антикорупційної політики, як придбання та ремонт меблів, обладнання, оргтехніки, виготовлення друкованої продукції, забезпечення працівників відповідного органу канцелярським знаряддям, папером, зв'язком, транспортними засобами, квитками для виїзду у відрядження тощо [4, с. 432].

Отже, можна констатувати наявність комплексу форм реалізації антикорупційної політики держави, але найважливішими та визначальними формами є нормативно-правова та ненормативно-правова, оскільки саме в цих формах держава встановлює засади протидії корупції та здійснює застосування норм чинного антикорупційного законодавства у конкретних індивідуально визначених правових відносинах.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Таким чином, проаналізувавши основні доктринальні та практичні підходи до визначення форм реалізації антикорупційної політики та їх класифікації, слід запропонувати такі висновки: а) форми реалізації антикорупційної політики, як певної встановленої у суспільстві моделі здійснення державного управління у сфері протидії корупції, є комплексними адміністративно-правовими категоріями, що об'єднують як вид публічно-владної діяльності, так і ті управлінські акти, що втілюють рішення та дії уповноважених суб'єктів протидії корупції; б) можна визначити чотири основні форми реалізації антикорупційної політики, існування яких впливає з чинного антикорупційного законодавства: нормативно-правова, ненормативно-правова, організаційна, матеріально-технічна.

Список використаної літератури:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. : Офіційне видання. – Київ : Міністерство юстиції України, 2006. – 106 с. ; Konstytutsiia Ukrainy vid 28 chervnia 1996 r. : Ofitsiine vydannia. – Kyiv : Ministerstvo yustytzii Ukrainy, 2006. – 106 s.
2. Словарь иностранных слов. – 18-е изд., стереотип. – Москва : Рус. яз., 1989. – 624 с. ; Slovar inostrannykh slov. – 18-e izd., stereotip. – Moskva : Rus. yaz., 1989. – 624 s.
3. Советский энциклопедический словарь / гл. ред. А. М. Прохоров. – 4-е изд. – Москва : Сов. энциклопедия, 1989. – 1632 с. ; Sovetskiy entsiklopedicheskiy slovar / gl. red. A. M. Prokhorov. – 4-e izd. – Moskva : Sov. entsiklopediya, 1989. – 1632 s.
4. Малиновський В. Я. Державне управління : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. – 2-ге вид., доп. та перероб. – Київ : Атіка, 2003. – 576 с. ; Malynovskyi V. Ya. Derzhavne upravlinnia : navch. posib. / V. Ya. Malynovskyi. – 2-he vyd., dop. ta pererob. – Kyiv : Atika, 2003. – 576 s.
5. Васильев Р. Ф. Акты управления / Р. Ф. Васильев. – Москва : МГУ, 1987. – 237 с. ; Vasilev R. F. Akty upravleniya / R. F. Vasilev. – Moskva : MGU, 1987. – 237 s.
6. Габричидзе Б. Н. Система органов государственной власти России / Б. Н. Габричидзе. – Москва : ЮНИТИ-ДАНА, 2013. – 479 с. ; Gabrichidze B. N. Sistema organov gosudarstvennoy vlasti Rossii / B. N. Gabrichidze. – Moskva : YuNITI-DANA, 2013. – 479 s.
7. Коліушко І. Управлінські послуги – новий інститут адміністративного права / І. Коліушко, В. Тимошук // Нова влада : збірник альтернативних матеріалів. – Київ : Факт, 2000. – Т. 2. – С. 4–17 ; Koliushko I. Upravlinski posluhy – novyi instytut administratyvnoho prava / I. Koliushko, V. Tymoshchuk // Nova vlada : zbirnyk alternatyvnykh materialiv. – Kyiv : Fakt, 2000. – Т. 2. – С. 4–17

8. У Комітеті з питань правової політики та правосуддя відбувся «круглий стіл» на тему: «Правовий статус нормативно-правових актів та перспективи вдосконалення його законодавчого врегулювання» [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://iportal.rada.gov.ua/news/Novyny/130652.html> ; U Komiteti z pytan pravovoi polityky ta pravosuddia vidbuvsia «kruhlyi stil» na temu: «Pravovyi status normatyvno-pravovykh aktiv ta perspektyvy vdoskonalennia yoho zakonodavchoho vrehuliuvannia» [Elektronnyi resurs] // Verkhovna Rada Ukrainy. – Rezhym dostupu : <http://iportal.rada.gov.ua/news/Novyny/130652.html>

9. Про нормативно-правові акти : проект Закону України від 01.12.2010 р. № 7409 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=39123 ; Pro normatyvno-pravovi akty : proekt Zakonu Ukrainy vid 01.12.2010 r. № 7409 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=39123

10. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1699-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 46. – Ст. 2047 ; Pro zasady derzhavnoi antykoruptsiinoi polityky v Ukraini (Antykoruptsiina stratehiia) na 2014-2017 roky : Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 r. № 1699-VII // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 2014. – № 46. – St. 2047.

11. Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки [Електронний ресурс] : постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 265. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%D0%BF> ; Pro zatverdzhennia Derzhavnoi prohramy shchodo realizatsii zasad derzhavnoi antykoruptsiinoi polityky v Ukraini (Antykoruptsiinoi stratehii) na 2015-2017 roky [Elektronnyi resurs] : postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 29 kvitnia 2015 r. № 265. – Rezhym dostupu : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%D0%BF>

12. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. Ю. С. Шемшученка. – Київ : Юридична думка, 2007. – 992 с. ; Velykyi entsyklopedychnyi yurydychnyi slovnyk / za red. Yu. S. Shemshuchenka. – Kyiv : Yurydychna dumka, 2007. – 992 s.

13. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю : Закон України від 30 червня 1993 р. № 3341-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 35. – Ст. 358 ; Pro orhanizatsiino-pravovi osnovy borotby z orhanizovanoiu zlochynnistiu : Zakon Ukrainy vid 30 chervnia 1993 r. № 3341-XII // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 1993. – № 35. – St. 358.

14. Коваль Л. В. Адміністративне право : курс лекцій / Л. В. Коваль. – Київ : Вентурі, 1996. – 208 с. ; Koval L. V. Administratyvne pravo : kurs lektsii / L. V. Koval. – Kyiv : Venturi, 1996. – 208 s.

Стаття надійшла до редакції 18.07.2017 р.

V. A. Demianchuk

ADMINISTRATIVE AND LEGAL FORMS OF ANTI-CORRUPTION POLICY IMPLEMENTATION: PROBLEMS OF DEFINITION AND CLASSIFICATION

The article is devoted to the comprehensive study of doctrinal approaches and practical aspects of determining the forms of implementation of anticorruption policy in contemporary Ukrainian anti-corruption legislation. The content of the main forms of anti-corruption policy implementation provided by the current legislation is considered. The proposed system classification of forms of implementation of anticorruption policy of the modern state of law.

Thus, after analyzing the main doctrinal and practical approaches to defining the forms of implementation of anticorruption policy and its classification, the following conclusions

should be proposed: a) the forms of implementation of anticorruption policy, as a certain model of public administration in the field of combating corruption established in the society, are complex administrative and legal Categories that combine both the type of public power activities and those administrative acts that embody decisions and actions of authorized agents of combating corruption; b) four basic forms of realization of anticorruption policy, the existence of which follows from the current anti-corruption legislation: normative-legal, non-legislative, organizational, material-technical, can be defined.

Key words: *anti-corruption policy, forms of anti-corruption policy implementation, form of administrative activity, corruption.*